

érdekközösségre azt a kedvezményt, amelyet a törvény az építetőknek adott, kiterjeszteni nem lehet.

A vállalat saját tőkéjének tekintendő az új részvényekért befizetett összeg is. (Közigazgatási Bíróság 15.872/1928. P. szám.) A részvénytársaság az 1926. évi október hó 27-én új részvényeket bocsátott ki, amelyeknek osztalékjogosultsága csak az 1927. évi január hó 1-én kezdődött. Az intézet az új részvényekért befizetett 83.000 P után az év végéig járó kamatkárta-lanítás fejében 10,519.200 papírkoronát, vagyis 841 P 54 fillért fizetett ki az új részvényeseknek.

Panaszos sérelmesnek tartja, hogy ezt a rendes betétkamatnak megfelelő kamattérítést a mérlegszerű nyereséghez hozzáadták és megadóztatták, ellenben az új részvényekért befizetett 83.000 P-t az adókulcs megállapítása során nem számították hozzá a saját tőkéhez, minek következtében 2.214 P adóalap után 18% kulcs alkalmazásával állapították meg a társulati adót.

A bíróság panaszosnak a kamatok megadóztatása miatt emelt kifogását alaptalannak, ellenben a saját tőke összegének megállapítása és a 18% adókulcs alkalmazása miatt emelt kifogását alaposnak találta. Ugyanis a társulati adóról szóló hivatalos összeállítás 13. §-ának 12. pontjában foglalt rendelkezésnél fogva a részvények után kifizetett kamatokat a mérlegszerű nyereséghez hozzá kellett adni. Ennek törvényessége nem vitatható. De épen ez a rendelkezés jogalapot szolgáltat arra, hogy az új részvényekért évközben befizetett és a saját tőkéhez csatolt összeget, amely az évnek egy részében már dolgozott és az adóalapot is gyarapította, az adókulcs megállapítása során — saját tőke gyanánt — számításba vegyék.

Eszerint a saját tőke helyes összege 330.334 P 85 f, amelynek 10%-a 33.033 P 48 fillér. A II. fokon megállapított 26.995 P adóalap után tehát 16% adókulcs alkalmazásával 4319 P 20 f társulati adó kirovásának van helye.

Tanulmányi út költségeinek az üzleti kiadások terhére való elszámolása csak akkor foghat helyt, ha a tanulmányút egy már lekötött vagy lekötésre kilátásban levő vállalkozás érdekében történik és a költség az ilyen konkrét vállalkozásból eredő bevétellel arányban áll. (Közigazgatási Bíróság 4.792/1930. szám.) Panaszos fél általános kereseti adóalapja az eredményszámla adatai alapján állapított meg, s a kifogás az, hogy az amerikai tanulmányút címén kiadásként elkönyvelt 7690 pengős tétel a mérlegszerű eredményhez hozzáadatott.

A panasz alaptalan.

Az adózó fél e tételnek az adóalapba történt bevonása ellen azzal érvelt, hogy az amerikai tanulmányút foglalkozásának természetéből folyó szükségesség, s a kereseti adóról szóló 1927. évi 300/P. M. számú hivatalos összeállítás is megengedi a nyers bevételnek ily címen való csökkentését, s a pénzügyi hatóságra